

**KONWENCJA MIĘDZY RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ A
RZĄDEM REPUBLIKI CHILE W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO
OPODATKOWANIA I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD
OPODATKOWANIA W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I OD
MAJĄTKU**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Chile, pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku;

uzgodniły, co następuje:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES KONWENCJI

Artykuł 1

ZAKRES PODMIOTOWY

Niniejsza Konwencja dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY KONWENCJA

1. Niniejsza Konwencja dotyczy podatków od dochodu i od majątku, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa lub jego jednostek terytorialnych albo organów lokalnych.
2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od przyrostu majątku.
3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą w szczególności:
 - (a) w Rzeczypospolitej Polskiej:
 - (i) podatek dochodowy od osób fizycznych, i
 - (ii) podatek dochodowy od osób prawnych, (zwane dalej „podatkiem polskim”); a
 - (b) w Republice Chile, podatki, które pobiera się na podstawie Ustawy o Podatku Dochodowym, „Léy sobre Impuesto a la Renta”, (zwane dalej „podatkiem chilijskim”).
4. Niniejsza Konwencja będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub w istotnym stopniu podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Konwencji będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach dokonanych w ich ustawach podatkowych.

ROZDZIAŁ II

DEFINICJE

Artykuł 3

DEFINICJE OGÓLNE

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:

- (a) określenie „Polska” oznacza Rzeczpospolitą Polską i obejmuje jej terytorium narodowe oraz każdy obszar poza jej wodami terytorialnymi, na którym na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej i zgodnie z prawem międzynarodowym, Rzeczpospolita Polska może sprawować suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;
- (b) określenie „Chile” oznacza Republikę Chile, i obejmuje oprócz terytorium narodowego obszary morskie i podmorskie, nad którymi Republika Chile zgodnie z prawem międzynarodowym sprawuje suwerenne prawa i jurysdykcję;
- (c) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają, w zależności od kontekstu, Polskę lub Chile;
- (d) określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- (e) określenie „spółka” oznacza osobę prawną lub inną jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- (f) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- (g) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym eksploatowanym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadku, gdy taki statek morski lub statek powietrzny jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- (h) określenie „właściwy organ” oznacza:
 - (i) w przypadku Rzeczypospolitej Polskiej - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela; a

(ii) w przypadku Republiki Chile - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;

(i) określenie „obywatel” oznacza:

(i) każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa;
lub

(ii) każdą osobę prawną lub stowarzyszenie utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie.

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie, które nie zostało w niej zdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się zgodnie z prawem tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przy czym, znaczenie wynikające ze stosowanego ustawodawstwa podatkowego tego Państwa będzie miało pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym określeniu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

Artykuł 4

MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce zarządu, miejsce zarejestrowania albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo i każdą jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny. Jednakże określenie to nie obejmuje osób, które podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, w zakresie dochodu osiąganego tylko ze źródeł w tym Państwie lub z tytułu majątku położonego w tym Państwie.
2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się według następujących zasad:
 - (a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych),
 - (b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym zwykle przebywa,

- (c) jeżeli osoba przebywa zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem,
- (d) jeżeli osoba jest obywatelem obydwu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną tę kwestię w drodze procedury wzajemnego porozumiewania się.
3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem. Jeśli osoba jest obywatelem obydwu Umawiających się Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to Umawiające się Państwa będą starały się rozstrzygnąć te kwestie w drodze procedury wzajemnego porozumiewania się. Wobec braku wzajemnego porozumienia właściwych organów Umawiających się Państw, osoba nie będzie uprawniona do żadnej ulgi lub zwolnienia podatkowego przewidzianych Konwencją.

Artykuł 5

ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.
2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:
 - (a) miejsce zarządu;
 - (b) filię;
 - (c) biuro;
 - (d) fabrykę;
 - (e) warsztat, i
 - (f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu ziemnego, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.
3. Określenie „zakład” obejmuje również:
 - (a) plac budowy lub prace budowlane albo instalacyjne oraz związane z nimi czynności nadzorcze, lecz jedynie wtedy, gdy taki plac budowy, prace budowlane lub czynności trwają dłużej niż 6 miesięcy, i
 - (b) świadczenie usług, włączając usługi doradcze, świadczone przez przedsiębiorstwo, przez pracowników lub inne osoby fizyczne zatrudnione przez to przedsiębiorstwo dla tych celów, lecz jedynie wtedy, gdy taka działalność jest prowadzona na terenie tego państwa przez okres lub okresy stanowiące łącznie więcej niż sześć miesięcy w ciągu każdego 12 miesięcznego okresu.
4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:

- (a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostarczania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
 - (b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostarczania;
 - (c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
 - (d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
 - (e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu reklamy, dostarczania informacji lub prowadzenia badań naukowych dla przedsiębiorstwa, jeśli taka działalność ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.
5. Jeżeli osoba (z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela do którego mają zastosowanie postanowienia ustępu 7) działa w imieniu przedsiębiorstwa oraz posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że przedsiębiorstwo to, bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności, wymienionych w ustępie 4, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.
6. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, spółka ubezpieczeniowa mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadków reasekuracji, będzie uważana za posiadającą zakład w drugim Umawiającym się Państwie, jeśli pobiera ona składki ubezpieczeniowe na terytorium tego drugiego Państwa lub jeśli ubezpiecza ona od ryzyka na jego obszarze przez przedstawiciela innego niż przedstawiciela niezależnego, do którego mają zastosowania postanowienia ustępu 7 tego artykułu.
7. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że prowadzi ono w tym Państwie działalność poprzez maklera, komisanta albo innego niezależnego przedstawiciela pod warunkiem, że takie osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności i warunki które są wypełniane lub narzucane w stosunkach handlowych lub finansowych z takim przedsiębiorstwem nie różnią się od tych, które byłyby w sposób zasadniczy wypełniane przez niezależnych przedstawicieli.
8. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ROZDZIAŁ III

OPODATKOWANIE DOCHODU

Artykuł 6

DOCHODY Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
2. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na terytorium którego dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące nieruchomości gruntowych, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do stałych lub zmiennych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.
3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, najmu, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.
4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego służącego do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje lub wykonywało działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.
2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład, to, z zastrzeżeniem

postanowień ustępu 3, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej. Jednakże nie dopuszcza się takich odliczeń w związku z kwotami, o ile takie zaistnieją, wypłacanymi (poza zwrotem faktycznie poniesionych kosztów) przez zakład do centrali przedsiębiorstwa lub innych jej biur z tytułu należności licencyjnych, opłat lub innych podobnych płatności w zamian za wykorzystywanie patentów lub innych praw, albo z tytułu prowizji lub innych opłat, za wyświadczone specjalne usługi lub za zarządzanie, lub, z wyjątkiem przypadku instytucji bankowych, z tytułu odsetek od pieniędzy pożyczonych zakładowi,.
4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, to postanowienia ustępu 2 nie wykluczają ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób stosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.
5. Zakładowi nie można przypisać zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów dla przedsiębiorstwa.
6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.
7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, to postanowienia tych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 8

TRANSPORT MIĘDZYNARODOWY

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa osiągnane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.
2. W rozumieniu tego artykułu:
 - (a) określenie „zyski” obejmuje:
 - (i) dochody brutto uzyskane bezpośrednio z eksploatacji statków morskich i statków powietrznych w transporcie międzynarodowym, i

- (ii) odsetki od kwot uzyskanych bezpośrednio z eksploatacji statków morskich i statków powietrznych w transporcie międzynarodowym, jedynie w przypadku, gdy takie odsetki są uboczne w stosunku do eksploatacji.
 - (b) wyrażenie „eksploatacja statków morskich i statków powietrznych” przez przedsiębiorstwo obejmuje również czarter lub dzierżawę statków morskich lub statków powietrznych bez załogi, jeśli taki czarter lub dzierżawa jest czynnością uboczną w stosunku do eksploatacji statków morskich lub powietrznych w transporcie międzynarodowym.
3. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa osiągnięte z wykorzystywania lub dzierżawy kontenerów eksploatowanych w transporcie międzynarodowym podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
 4. Postanowienia ustępu 1 stosuje się również do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:

- (a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, albo
- (b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być włączone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje również zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego Państwa, gdyby warunki ustalone między oboma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo, jeżeli się na to zgodzi, dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków w tym Państwie. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne

postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 10

DYWIDENDY

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z prawem tego Państwa. Jednakże jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak wymierzony nie może przekroczyć:
 - (a) 5 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli osobą uprawnioną jest spółka, która kontroluje bezpośrednio 20 procent akcji uprawniających do głosowania spółki wypłacającej dywidendy;
 - (b) 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Postanowienia tego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Określenie „dywidendy” użyte w niniejszym artykule, oznacza dochód z akcji lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, udziału w zyskach, jak również dochód z innych praw, który według prawa Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z akcji.
4. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.
5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać niewydzielonych zysków

spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11

ODSETKI

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże takie odsetki mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 15 procent kwoty brutto tych odsetek.
3. Użyte w niniejszym artykule określenie „odsetki” oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności, zarówno zabezpieczonych jak i nie zabezpieczonych hipoteką, a w szczególności dochody z pożyczek rządowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, podobnie jak dochód który według prawa Państwa, w którym dochód został uzyskany, jest traktowany pod względem podatkowym jak dochód uzyskany z pożyczki pieniężnej. Określenie odsetek nie obejmuje dochodu o którym mowa w artykule 10.
4. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do odsetek mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony, bądź wykonuje w tym drugim Umawiającym się Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.
5. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.
6. Jeżeli między płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego odsetki, mające związek z wierzytelnościami, z tytułu których są wypłacane, przekraczają kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek bez takich powiązań,

wówczas postanowienia tego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

7. Postanowień tego artykułu nie stosuje się, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów osoby było stworzenie lub cesja wierzytelności, w odniesieniu do których odsetki są wypłacane w celu osiągnięcia korzyści z tego artykułu w drodze takiego stworzenia lub cesji.

Artykuł 12

NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże należności licencyjne mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z jego ustawodawstwem, ale jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć:
 - (a) 5 procent kwoty brutto należności licencyjnych z tytułu użytkowania lub prawa do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego;
 - (b) 15 procent kwoty brutto należności licencyjnych we wszystkich pozostałych przypadkach.
3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin, wszelkiego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego lub wszelkich innych wartości niematerialnych lub za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, albo za informacje dotyczące doświadczenia w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.
4. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, bądź wykonuje w tym drugim Umawiającym się Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę tam położoną, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu

lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się, w zależności od konkretnej sytuacji, odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, iż należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli ich płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jednakże jeżeli osoba płacąca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty należności licencyjnych, a należności te są pokrywane przez ten zakład lub stałą placówkę, wówczas uważa się, iż należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.
6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną do należności licencyjnych lub między nimi a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych płacona za użytkowanie, prawo lub informację, przekracza kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona do należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną kwotę, podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.
7. Postanowień tego artykułu nie stosuje się, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów osoby było stworzenie lub cesja praw, w odniesieniu do których należności licencyjne są wypłacane w celu osiągnięcia korzyści z tego artykułu w drodze takiego stworzenia lub cesji.

Artykuł 13

ZYSKI Z PRZENIESIENIA WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z przeniesienia własności majątku nieruchomego położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część mienia zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie albo z przeniesienia własności mienia ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które pochodzą z przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
3. Zyski z przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym lub kontenerów eksploatowanych

w transporcie międzynarodowym lub z przeniesienia własności majątku ruchomego stosowanego przy eksploatacji takich statków morskich lub statków powietrznych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

4. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności tytułów lub innych praw stanowiących kapitał spółki lub wszelkich innych instrumentów finansowych położonych w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
5. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku nie wymienionego w powyższych ustępach podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

WOLNE ZAWODY

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywanego wolnego zawodu albo z innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie. Jednakże dochód taki może być również opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie:
 - (a) jeżeli osoba posiada stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania działalności; w takim przypadku dochód może być opodatkowany w drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce;
 - (b) jeżeli osoba przebywa w drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy wynoszące lub przekraczające łącznie 183 dni w każdym 12 miesięcznym okresie; w takim przypadku dochód może być opodatkowany w tym Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim jest osiągnany z działalności wykonywanej w tym drugim Państwie.
2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub dydaktyczną, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów i biegłych rewidentów.

Artykuł 15

PRACA NAJEMNA

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16, 18 i 19 uposażenia, płace i inne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca najemna wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tak wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 wynagrodzenie, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:
 - (a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni podczas każdego dwunastomiesięcznego okresu, rozpoczynającego się lub kończącego w danym roku podatkowym, i
 - (b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
 - (c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, wynagrodzenie otrzymywane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z pracą najemną, wykonywaną na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 16

WYNAGRODZENIA DYREKTORSKIE

Wynagrodzenia dyrektorskie i inne podobne płatności, które osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w organach stanowiących spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie. Dochód, o którym mowa w tym ustępie obejmuje wszelki dochód uzyskiwany z działalności wykonywanej osobiście w drugim Państwie przez osobę znaną jako artysta lub sportowiec.
2. Jeżeli dochód, mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada temu artyście lub sportowcowi lecz innej osobie, to dochód taki bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

Artykuł 18

EMERYTURY I RENTY

1. Emerytury i renty wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
2. Alimenty i inne wypłaty na utrzymanie, wypłacane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie i nie podlegające w nim odliczeniu, osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie są zwolnione z opodatkowania w obu Umawiających się Państwach.
3. Składki za dany rok związane ze świadczonymi usługami w tym roku, wpłacane przez osobę lub w imieniu osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, lub która czasowo w nim przebywa, na rzecz funduszu emerytalnego uznanego dla celów podatkowych w drugim Umawiającym się Państwie traktuje się dla celów podatkowych w pierwszym Umawiającym się Państwie przez okres nie przekraczający łącznie 60 miesięcy, jako składki wpłacane do funduszu emerytalnego uznawanego dla celów podatkowych w tym pierwszym Państwie, jeżeli:
 - (a) taka osoba wpłacała regularnie składki do funduszu emerytalnego przez okres kończący się bezpośrednio zanim ta osoba uzyskała miejsce zamieszkania lub zaczęła czasowo przebywać w pierwszym Umawiającym się Państwie; i
 - (b) właściwy organ pierwszego Państwa uzna, że fundusz emerytalny odpowiada ogólnie funduszowi emerytalnemu uznanemu dla celów podatkowych przez to Państwo.

W rozumieniu niniejszego ustępu, „fundusz emerytalny” obejmuje fundusz emerytalny stworzony w ramach systemu ubezpieczeń społecznych w Umawiającym się Państwie.

Artykuł 19

PRACOWNICY PAŃSTWOWI

1. (a) Uposażenia, płace i inne podobne wynagrodzenia, za wyjątkiem rent i emerytur, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

- (b) Jednakże uposażenia, płace i inne podobne wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a osoba świadcząca te usługi ma miejsce zamieszkania w tym Państwie, która:
 - (i) jest obywatelem tego Państwa; lub

 - (ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2. Postanowienia artykułów 15, 16 i 17 stosuje się do uposażeń, płac i innych wynagrodzeń z tytułu świadczonych usług pozostających w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny.

Artykuł 20

STUDENCI

Świadczenia pieniężne otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, ucznia lub praktykanta, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się, odbywania praktyki lub szkolenia, a który ma lub bezpośrednio przed przybyciem do tego Umawiającego się Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

Artykuł 21

INNE DOCHODY

Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, które nie są objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Konwencji i które zostały osiągnięte w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ROZDZIAŁ IV

OPODATKOWANIE MAJĄTKU

Artykuł 22

MAJĄTEK

1. Majątek nieruchomy, będący własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
2. Majątek ruchomy stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
3. Statki morskie lub statki powietrzne eksploatowane w transporcie międzynarodowym lub kontenery eksploatowane w transporcie międzynarodowym, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich statków morskich lub statków powietrznych, podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przedsiębiorstwo eksploatujące statki morskie lub statki powietrzne posiada siedzibę.
4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ROZDZIAŁ V

METODY UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

Artykuł 23

UNIKANIE PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. W przypadku Polski podwójnego opodatkowania unikać się będzie w następujący sposób:

(a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Chile, wówczas Polska zezwoli na:

- (i) potrącenie od podatku dochodowego tej osoby, kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Chile;
- (ii) potrącenie od podatku od majątku tej osoby, kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Chile.

Jednakże w każdym z tych dwóch przypadków takie potrącenie nie może przekroczyć tej części podatku dochodowego lub podatku od majątku, jaka została obliczona przed dokonaniem potrącenia i która odpowiednio przypada na dochód lub majątek, który w zależności od przypadku może być opodatkowany w Chile.

(b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami Konwencji jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, to Polska mimo to może przy obliczaniu kwoty podatku od innego dochodu lub majątku uwzględnić zwolniony dochód lub majątek.

2. W przypadku Chile podwójnego opodatkowania unikać się będzie w następujący sposób:

a) osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Chile uzyskująca dochody, które zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji mogą podlegać opodatkowaniu w Polsce, może zaliczać podatek tak zapłacony na poczet podatku chilijskiego w odniesieniu do tych samych dochodów, z uwzględnieniem odpowiednich przepisów prawa chilijskiego; niniejszy ustęp stosuje się również do dochodów, o których mowa w artykułach 6 i 11;

b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Chile osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami Konwencji jest zwolniony z opodatkowania w Chile, to Chile mimo to może przy obliczaniu kwoty podatku od innego dochodu lub majątku uwzględnić zwolniony dochód lub majątek.

ROZDZIAŁ VI

POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE

Artykuł 24

RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe, niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa, a w szczególności w związku z ich miejscem zamieszkania.
2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Żadne z postanowień tego artykułu nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych z uwagi na stan cywilny lub obciążenia rodzinne, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego terytorium.
3. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 7 lub artykułu 12 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie. Podobnie zobowiązania przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie.
4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał należy w całości lub częściowo, albo który jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

5. Użyte w tym artykule określenie „opodatkowanie” dotyczy podatków objętych niniejszą Konwencją.

Artykuł 25

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę albo jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 24 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem.
2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze procedury wzajemnego porozumiewania się z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Konwencją.
3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze procedury wzajemnego porozumiewania się usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu Konwencji.
4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą komunikować się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów.
5. Jeżeli powstaną jakiegokolwiek trudności lub wątpliwości przy interpretacji lub stosowaniu Konwencji i nie mogą być one rozwiązane przez właściwe organy, sprawa może zostać poddana arbitrażowi, jeżeli właściwe organy obydwu Umawiających się Państw tak uzgodnią. Procedura zostanie uzgodniona i ustanowiona pomiędzy Umawiającymi się Państwami w drodze not, które zostaną wymienione drogą dyplomatyczną.

Artykuł 26

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, które są niezbędne do stosowania postanowień niniejszej Konwencji oraz informacje dotyczące ustawodawstwa wewnętrznego Umawiających się Państw w odniesieniu do podatków objętych niniejszą Konwencją w zakresie, w jakim opodatkowanie przewidziane w tym ustawodawstwie nie jest sprzeczne z Konwencją. Mogą one również wymieniać

informacje, jakie są konieczne dla stosowania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw w zakresie podatków od wartości dodanej. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym organom sądowym albo administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych Konwencją, jak również podatków od wartości dodanej. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych.

2. Ustęp 1 nie może być interpretowany jako zobowiązujący jedno z Umawiających się Państw do:
 - (a) stosowania środków administracyjnych, które są niezgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
 - (b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie ustawodawstwa albo w ramach zwykłej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
 - (c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, handlową lub zawodową albo tryb działalności handlowej lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym („ordre public”).
3. Jeżeli na podstawie tego artykułu zostanie przedstawiony wniosek o udzielenie informacji przez Umawiające się Państwo, drugie Umawiające się Państwo będzie starało się uzyskać informacje, których wniosek dotyczy w ten sam sposób, jakby dotyczył on jego własnych podatków, nawet jeśli to drugie Państwo nie będzie potrzebowało takich informacji w tym momencie. Na specjalny wniosek właściwego organu Umawiającego się Państwa, właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa będzie starał się przekazywać informacje zgodnie z tym artykułem w postaci o jaką wnioskowano, takiej jak pisemne zeznania świadków, nieopublikowane dokumenty oryginalne (włączając księgi, dokumenty, bilanse, zapisy, rachunki lub dowody na piśmie), w takim samym zakresie, w jakim takie pisemne zeznania lub dokumenty mogą być uzyskiwane według prawa lub praktyki administracyjnej tego drugiego Państwa w odniesieniu do jego własnych podatków.

Artykuł 27

CZŁONKOWIE MISJI DYPLMATYCZNYCH I PRZEDSTAWICIELSTW KONSULARNYCH

Żadne postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych, przysługujących członkom misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

ROZDZIAŁ VII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 28

WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Każde z Umawiających się Państw poinformuje drogą dyplomatyczną drugie Umawiające się Państwo o zakończeniu procedury wymaganej przez prawo dla wprowadzenia w życie niniejszej Konwencji. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie w dniu otrzymania noty późniejszej.
2. Postanowienia niniejszej Konwencji będą miały zastosowanie:
 - (a) w Polsce,
 - (i) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie;
 - (ii) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i od majątku - do podatków naliczanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie, a
 - (b) w Chile,

w odniesieniu do podatków od uzyskanego dochodu i wpłaconych kwot, zapisanych na rachunek, postawionych do dyspozycji lub zaliczonych jako koszty w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie.

Artykuł 29

WYPOWIEDZENIE

1. Niniejsza Konwencja obowiązuje na czas nieokreślony, lecz każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć Konwencję, przekazując drogą dyplomatyczną pisemną notyfikację o wypowiedzeniu, w dniu 30 czerwca lub przed tym dniem w każdym roku kalendarzowym rozpoczynającym się po upływie pięciu lat od daty wejścia Konwencji w życie.
2. W takim wypadku Konwencja przestanie obowiązywać:
 - (a) w Polsce,
 - (i) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - od kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka notyfikacja została przekazana;
 - (ii) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i podatku od majątku - do podatków naliczanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka notyfikacja została przekazana, a
 - (b) w Chile,

w odniesieniu do podatków od uzyskanych dochodów i wpłaconych kwot, zapisanych na rachunek, postawionych do dyspozycji lub zaliczonych jako koszty w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka notyfikacja została przekazana.

Na dowód powyższego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Santiago, Chile, dnia 10 marca 2000 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, hiszpańskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W razie rozbieżności przy interpretacji niniejszej Konwencji rozstrzygający będzie tekst angielski.

**W IMIENIU
RZĄDU RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ**

**Z UPOWAŻNIENIA
RZĄDU REPUBLIKI CHILE**

**PROTOKÓŁ DO KONWENCJI MIĘDZY RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ A RZĄDEM REPUBLIKI CHILE W SPRAWIE UNIKANIA
PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD
OPODATKOWANIA W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I OD
MAJĄTKU**

Przy podpisaniu Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Chile w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, Sygnatariusze uzgodnili, że następujące postanowienia będą stanowiły integralną część Konwencji.

1. Artykuł 5 ustęp 3

W celu wyliczenia terminów w tym ustępie, działalność prowadzona przez przedsiębiorstwo powiązane z innym przedsiębiorstwem w rozumieniu artykułu 9 niniejszej Konwencji będzie łączona z okresem, przez który działalność jest prowadzona przez przedsiębiorstwo, o ile działalność przedsiębiorstwa powiązanego jest w istotnym stopniu taka sama.

2. Artykuł 10

W przypadku Chile, postanowienia ustępu 2 artykułu 10 (Dywidendy) Konwencji nie będą ograniczały stosowania podatku dodatkowego pod warunkiem, że podatek pierwszej kategorii jest w pełni zaliczany przy wyliczaniu kwoty podatku dodatkowego do zapłacenia. Ponadto, od momentu, gdy przestanie obowiązywać ta klauzula, Umawiające się Państwa będą konsultować się ze sobą pod kątem wniesienia poprawki do Konwencji w celu przywrócenia równowagi korzyści płynących z Konwencji.

3. Artykuły 11 i 12

W przypadku gdy Chile zawrze umowę lub konwencję z państwem trzecim, będącym członkiem Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, w której Chile zgodzi się na zwolnienie odsetek lub należności licencyjnych (zarówno ogólne, jak i określonych rodzajów odsetek lub należności licencyjnych) powstałych w Chile z opodatkowania lub obniży stawkę opodatkowania ustaloną w ustępie 2 artykułu 11 lub 12 odpowiednio, to takie zwolnienie lub obniżenie stawki będzie stosowane automatycznie na takich samych warunkach, jak by były one wymienione w niniejszej Konwencji.

4. Artykuł 24

- (a) Żadne postanowienie artykułu 24 niniejszej Konwencji nie może utrudniać stosowania postanowień (lub zmiany takich postanowień) istniejących w momencie podpisania Konwencji;
- (b) Stawka podatku w wysokości 30 procent, o której mowa w artykule 31 numer 12 chilijskiej Ustawy o Podatku Dochodowym (Léy sobre Impuesto a la Renta) będzie zastąpiona stawką podatkową w wysokości 15 procent dla beneficjentów płatności należności licencyjnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce.

5. Postanowienia ogólne

- (a) Fundusze inwestycyjne lub inne fundusze wszelkiego rodzaju, założone w celu prowadzenia takiej działalności w Chile i na podstawie prawa chilijskiego, będą traktowane dla celów niniejszej Konwencji traktowane jako mające siedzibę w Chile i podlegające opodatkowaniu zgodnie z chilijskim ustawodawstwem podatkowym w odniesieniu do dywidend, odsetek, zysków majątkowych i innych dochodów osiąganych z mienia lub inwestycji w Chile. Postanowienia niniejszego ustępu stosuje się bez względu na inne postanowienia niniejszej Konwencji.
- (b) W rozumieniu artykułu XXII ustęp 3 (Konsultacje) Układu ogólnego w sprawie handlu usługami Umawiające się Państwa zgadzają się, bez względu na postanowienia tego ustępu, że wszelki spór między nimi w kwestii, czy dane działanie mieszczące się w niniejszej Konwencji może być przedłożone Radzie ds. Handlu Usługami zgodnie z tym ustępem może nastąpić tylko przy zgodzie obu Umawiających się Państw. Spór dotyczący interpretacji tego ustępu będzie rozstrzygnięty zgodnie z postanowieniami artykułu 25 ustęp 3 lub przy braku porozumienia w ramach tej procedury, zgodnie z inną procedurą uzgodnioną przez oba Umawiające się Państwa.
- (c) Żadne postanowienie niniejszej Konwencji nie może naruszyć stosowania istniejących postanowień Ustawy chilijskiej DL 600 (Statut inwestycji zagranicznych) według ich stanu prawnego w momencie podpisywania niniejszej Konwencji, jak i z uwzględnieniem ewentualnych przyszłych zmian, nie naruszając ogólnych zasad Konwencji.
- (d) Z uwagi na to, że głównym celem Konwencji jest unikanie międzynarodowego podwójnego opodatkowania, Umawiające się Państwa zgadzają się, że w przypadku gdy postanowienia Konwencji będą wykorzystywane w celu korzyści niezamierzonych, właściwe organy Umawiających się Państw zalecą zgodnie z procedurą wzajemnego porozumiewania się artykułu 25 wprowadzenie do Konwencji specjalnych zmian. Umawiające się Państwa zgadzają się następnie, że takie zalecenia będą rozważane i przedyskutowane w sposób sprawny w celu zmiany Konwencji gdy zajdzie taka potrzeba.
- (e) Żadne postanowienia niniejszej Konwencji nie będą miały wpływu na opodatkowanie w Chile osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce w odniesieniu do zysków przypisanych zakładowi położonemu w Chile zarówno w ramach pierwszej kategorii podatku, jak i podatku dodatkowego, lecz tylko dopóki ten podatek pierwszej kategorii może być odliczany przy obliczaniu podatku dodatkowego.

Na dowód powyższego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Santiago, Chile, dnia 10 marca 2000 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, hiszpańskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W razie rozbieżności przy interpretacji rozstrzygający będzie tekst angielski.

**W IMIENIU
RZĄDU RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ**

**Z UPOWAŻNIENIA
RZĄDU REPUBLIKI CHILE**